

عنوان مقاله:

مقایسه طرحواره درمانی با درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر الگوهای ارتباطی و عزت نفس افراد دارای پانیک مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهرکرمان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فروغ خلیلی زاده ماهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه علوم و هنر وابسته به جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

هدف و زمینه: این پژوهش مقایسه طرحواره درمانی با درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر الگوهای ارتباطی و عزت نفس افراد دارای پانیک مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهرکرمان در سال ۱۴۰۱ بوده است مواد و روش ها: این پژوهش یک طرح نیمه آزمایشی با پیش آزمون- پس آزمون در گروه آزمایشی (درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش) و گروه مقایسه (طرحواره درمانی) و گروه کنترل است و از نوع پژوهش های اثربخشی نسبی است که به جای مقایسه یک درمان با گروه کنترل ۵ بدون درمان یا در لیست انتظار (اثربخشی مطلق)، دو روش درمانی را با یکدیگر بر، اساس مقیاس های پیامد (پیش آزمون-پس آزمون) مقایسه می کند جامعه آماری کلیه افراد دارای پانیک مراجعه کننده به مراکز مشاوره در سال ۱۴۰۱ بودند. نمونه پژوهش شامل ۶۰ نفر از افراد دارای پانیک مراجعه کننده به مراکز مشاوره که بصورت نمونه گیری در دسترس و تخصیص تصادفی ۲۰ نفر از شرکت کنندگان به هرگروه و اجرای مداخله ها بود. ابزار پژوهش پرسشنامه عزت نفس کوپر اسمیت (۱۹۶۷)، پرسشنامه الگوهای ارتباطی فیتزپاتریک و ریچی (۱۹۹۴) بوده است نتایج: پژوهش حاضر با تحلیل کوواریانس چند راهه محاسبه شده و نتایج حاکی از این است که از نظر الگوهای ارتباطی و عزت نفس تفاوت معنی داری بین طرحواره درمانی با درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش و کنترل در مرحله بعد از مداخله وجود داشت و ۱۳ درصد از الگوهای ارتباطی، ۲۸ درصد از تفاوت عزت نفس به وسیله طرحواره درمانی با درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش قابل تبیین است همچنین نتایج نشان داد الگوهای ارتباطی و عزت نفس در گروه طرحواره درمانی به صورت معناداری کمتر از گروه درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بود ($p < 0.05$) مقدار.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش، الگوهای ارتباطی، عزت نفس، پانیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1647109>

